

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Per Kaalund.

Per Kaalund (S):

For Danmark er det vigtigt, at der er bred enighed om udenrigs- og sikkerhedspolitikken. Det giver styrke selv for et lille land. I forhold til Irakpolitikken og Irakkrigen har den brede enighed ikke været fremherskende, tværtimod.

Statsministeren sendte Danmark i krig på baggrund af et lille flertal i Folketinget. Socialdemokraterne var enige i, at Saddam Hussein skulle fjernes, men vi anså ikke de politiske muligheder for udtømte. Derfor stemte vi imod dansk deltagelse.

Sverige, Norge, Finland og de fleste andre vesteuropæiske lande deltog heller ikke i krigen. Statsministerens underdanighed over for USA's præsident, George Bush, var så stærk, at Danmark kom til at gå enegang i forhold til dem, vi normalt sammenligner os med.

Danmark og USA er venner, og med få undtagelser har vi også på en lang række områder et værdifællesskab, og i sikkerhedspolitikken er de transatlantiske forbindelser mellem Europa og USA af afgørende betydning. Men det kan ikke skjules, at George Bush og Anders Fogh Rasmussen med deres Irakpolitik i høj grad har udfordret danskernes syn på USA og amerikanerne. De har kompromitteret og trukket store vekslers på de gode forbindelser mellem USA og Danmark.

Grundlaget for den katastrofale krig var helt fejlagtigt: Der var ikke et FN-mandat, FN's generalsekretær betegnede krigen som ulovlig, der var ingen masseødelæggelsesvåben, der var intet atomprogram, der var ingen Al-Qaeda-forbindelse på daværende tidspunkt, og der var ingen plan for, hvordan freden skulle vindes.

I juni 2003 efter få måneders krig forelå der et FN-mandat, og Danmark blev en del af en besættelsesmagt. Fra det tidspunkt stemte Socialdemokraterne for dansk deltagelse, så Danmark kunne leve op til de forpligtelser, en besættelsesmagt har i forhold til folkeretten. Retfærdigvis skal det siges, at der er opnået resultater i Irak med frie valg, opbygning af demokratiske institutioner, dannelse af en regering m.m., og der er gennemført en række genopbygningsprojekter.

Ved denne lejlighed skal der lyde en stor tak og meget ros til de danske soldater og andet udsendt personel, der ofte har udført et stort arbejde under særdeles vanskelige forhold, hvilket

på tragisk vis blev bekræftet ved gårsdagens angreb på en dansk patrulje og tabet af en dansk soldat og flere sårede.

Med baggrund i den katastrofale udvikling i Irak har Socialdemokraterne i snart 3 år jævnligt foreslået regeringen, at der blev udarbejdet en exitstrategi, det vil sige en plan for hjemtagelse af de danske styrker. Vi har konstant løbet panden mod en mur: Vi skulle forblive i Irak, til arbejdet var gjort færdigt, vi måtte ikke lade irakerne i stikken, vi gik terroristernes ærinde, og man kunne ikke på forhånd udmelde en dato. Sideløbende trak land efter land deres styrker hjem, bortset fra Danmark.

Regeringen har meddelt, at man trækker den danske bataljon hjem til august. Det er Socialdemokraterne selvfølgelig enig i. Regeringens beslutning og kovending kan undre set i lyset af de hidtidige standpunkter: Er sikkerheden i orden? Er arbejdet gjort færdigt? Går man ikke terroristernes ærinde? Og den kan undre set i lyset af trusselsvurderingen, hvoraf det fremgår, at der er borgerkrig, at den irakiske regering er splittet, og at der foregår etniske og religiøse udrensninger. Fremtidsperspektiverne er dystre, står der også. Situationen har vel aldrig været værre.

Mon ikke sandheden bag regeringens ændrede holdning nærmere er, at statsministeren har foretaget en kold og beregnende overvejelse, nemlig at et flertal af danskerne er imod engagementet i Irak, at Dansk Folkeparti har fortrudt, at de har støttet krigen, og at forholdene i Irak udvikler sig værre og værre? Den egentlige grund er vel, at bataljonen skal være ude af Irak før et kommende folketingsvalg.

Kl. 18.40

Socialdemokraterne støtter beslutningsforslag nr. B 162 vel vidende, at der fortsat vil være behov for en stor indsats i Irak. Vi er tilfredse, efter at det socialdemokratiske forslag om, at der afsættes 2 x 100 mio. kr. i henholdsvis 2007 og 2008 til støtte for de næsten 4 millioner flygtede irakere både internt og eksternt, kom igennem, og vi er tilfredse med aftalen om de ca. 20 tolke, som godt nok er uden for det her beslutningsforslag.

Historiens dom over Irak bliver hård, men selv om vi desværre ikke kan forvente nogen beklagelse eller undskyldning fra den danske regerings side, vil det være ønskeligt at få foretaget en videnskabelig og uafhængig undersøgelse, der kan klarlægge hele forløbet. Man kan jo håbe, at nogle vil tage ved lære og undgå gentagelsestilfælde.